

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீஅழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:



(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(ஐந்தாவது அத்யாயம் – இரண்டாம் பகுதி)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீஅஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

5-21 அப்சு ஸம்சயனம் சக்ரே நித்ராயோகம் உபாகத:
யாலா ப்ரோக்தா மஹாகாளீ ஸ நித்ரா தாமஸீ அபூத்

பொருள் - சக்ரனே! இப்படியாகச் சயனித்த ஹ்ருஷீகேசன் யோக நித்திரையில் ஆழ்ந்தான். மஹாகாளீ எனப்படுபவள், தாமஸம் நிறைந்த அவனுடைய நித்திரையாக மாறினாள்.

5-22 ச யா நஸ்ய ததா பத்மம் அபூந்நாப்யாம் புரந்தர
தக்காலமயமாக்யாதம் பங்கஜம் யதபங்கஜம்

பொருள் - இந்திரனே! இப்படியாகச் சயனித்தபடி இருந்தபோது, அவனுடைய திருநாபியில் இருந்து ஒரு அழகான தாமரை மலர் வெளிவந்தது. மண்ணில் இருந்து வெளிவராமல் அவனுடைய திருநாபியில் இருந்து வெளிவந்த அந்தத் தாமரை மலரானது காலமயம் எனப்பட்டது.

5-23 ஜலாதிகரணம் பத்மம் ஆதர: புஷ்கரம் ததா
சக்ரம் ச புண்டரீகம் சேத்யேவம் நாமாநி தஸ்ய து

பொருள் - தண்ணீரில் இருந்து தோன்றாமல் பகவானின் திருநாபியில் இருந்து வெளிப்பட்ட அந்தத் தாமரையானது பத்மம், ஆதாரம், புஷ்கரம், சக்ரம், புண்டரீகம் என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டது.

5-24 சித் அசித் தத்த்வமாக்யாதம் சேதனச்சித் ப்ரகீர்த்தித்:
அசித் த்ரைகுண்யம் இதி உக்தம் கீத்ருக் கால: அபர: ஸ்ம்ருத

பொருள் - இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “சித், அசித் என்ற இரு தத்துவங்களைப் பற்றி நீ விளக்கினாய். சித் என்பது ஞானமயமாக உள்ளது என்பதையும், அசித் என்பது மூன்று குணங்களை உள்ளடக்கியது என்பதையும் கூறினாய். காலம் என்பதைப் பற்றி நீ கூறுவாயாக”, என்றான்.

5-25 அசித் அம்ச: அபர: கால த்ரைகுண்யம் அபரம் ஸ்ம்ருதம்
பலாதிகம் து யத் பூர்வம் ஷாட்குண்யே த்ரிகம் ஈரிதம்

பொருள் - மஹாலக்ஷ்மி விடை அளிக்கத் தொடங்கினாள் - அசித் அம்சமாக உள்ள காலம் என்பது மூன்று குணங்களையும் அடக்கியதாகவே உள்ளது. முதலில் பலம் போன்ற ஆறு குணங்களுக்குள் உள்ள மூன்று குணங்களைப் (பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம்) பார்போம்.

விளக்கம் - இங்கு “காலம் என்பது மூன்று குணங்களை உள்ளடக்கியதாகவே உள்ளது” என்னும் வரி காண்க. இந்த மூன்று குணங்கள் - ஸ்தவ ரஜோ தாமஸ குணங்கள் அல்ல. அவை பலம் ஐச்வர்யம் , வீர்யம் ஆகியவை ஆகும். இதனை அடுத்த ச்லோகத்தில் காண்க.

5-26 தத் ஏதத் காலரூபேண ஸ்ருஷ்டௌ ஸம்பரிவர்த்ததே
ஸ்வதச்ச அபரிணாம் இதம் த்ரைகுண்யம் பரிணாமிதத்

பொருள் - மாறாமல் உள்ள இந்த மூன்று குணங்களும் (பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம்) ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் தோன்றுகின்றன. இந்தக் காலம் என்பது மாறுபாடு அடையாமல் உள்ளது. இந்தக் காலம் என்பது மூன்று குணங்களின் சேர்க்கை மாற்றம் காரணமாக உண்டானது (குணங்கள் மாறுபாடு அடைவதில்லை, ஆனால் அவை சேரும்போது ஏற்படும் மாற்றம் கூறப்பட்டது).

5-27 காலகால்யாத்மகம் த்வந்த்வம் அசித் ஏதத் ப்ரகீர்த்திதம்
ஸ்ருஜ்ந்த்யா விவிதாந் பாவாந்மம தேவ்யா மஹாஸ்ரீய:

பொருள் - காலமும் அதன் விளைவுகளும் (கால்ய) அசித் வஸ்துக்களாக உள்ளன. எனது ஓர் அம்சமான மஹாஸ்ரீ என்பவளிடம் காலம் ஒரு கருவியாக உள்ளது. இதன் மூலம் அவள் நொடிக்கு நொடி அனைத்தையும் படைத்தபடி உள்ளாள்.

5-28 கால: அயம் கரணத்வேந வர்த்திதே மந்மய: ஸதா
தஸ்மாத் காலமயாத் பத்மாத்விஷ்ணு நாபி ஸமுத்பவாத்

பொருள் - எனது அனைத்துச் செயல்களும் அந்த காலத்தின் மூலம் நடக்கின்றன (அல்லது அந்தக் காலத்தை எனது ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு நான் அனைத்தையும் நடத்திக் கொள்கிறேன்). மஹாவிஷ்ணுவின் நாபியில் இருந்து வெளிப்பட்ட காலமயமான தாமரை மலரில்

5-29 ப்ரஹ்மா வேத மயோ ஜ்ஜ்ஞே ஸ த்ரய்யா ஸஹ வீர்யவாந்
ஹிரண்ய கர்ப்ப உக்தோ ய: பூர்வம் லக்ஷ்மீ ஸமுத்பவ

பொருள் - வேதங்களுடன் கூடியவனான ப்ரம்மன் தனது மனைவியுடன் (த்ரயீ என்று கூறப்படும் ஸரஸ்வதி) வெளிப்பட்டான். இந்தப் ப்ரம்மனே முன்பு ஒரு கால கட்டத்தில் லக்ஷ்மீ மூலமாக வெளிப்பட்ட ஹிரண்யகர்ப்பன் ஆவான்.

5-30 மஹாகாளீ ஸமுத் பூதா யா ஸா நாரீ த்ரயீ ஸ்ம்ருதா
ததே தத் மிதுநம் ஜ்ஜ்ஞே விஷ்ணோர் நாபி ஸரோருஹாத்

பொருள் - த்ரயீ என்ற இவள் மஹாகாளியிடம் இருந்து தோன்றியவள் ஆவாள். இப்படியாக விஷ்ணுவின் நாபியில் இருந்து வெளிப்பட்ட தாமரையில் இருந்து இந்த ஜோடி (ப்ரம்மன் - த்ரயீ) வெளிப்பட்டது.

5-31 பத்மம் பத்ம உத்பவ த்வந்த்வம் தத் ஏதத் த்ரிதயம் ஸஹ
மஹாந் தாமஸ ஆக்யாதோ விகார: பூர்வகைர்புதை:

பொருள் - இந்தத் தாமரை மலர் மற்றும் அதில் இருந்து வெளிப்பட்ட இருவர் (ப்ரம்மன், த்ரயீ என்னும் ஸரஸ்வதீ) ஆகிய மூன்றும் இணைந்து மஹாந் என்பது உருவாகக் காரணம் ஆகின்றன. இந்த மஹாந் என்பது தாமஸம் நிறைந்ததாகவே உள்ளது. இப்படியாகவே அனைத்தும் உணர்ந்தவர்கள் முன்பு கூறியுள்ளனர்.

5-32 ப்ரானோ ஹிரண்யகர்ப்பச்ச புத்திச்ச இதி த்ரிதா பிதா
பத்ம பும்ஸ்த்ரீ ஸமாலம்பாந் மஹாத்த்வம் தஸ்ய சப்த்யதே

பொருள் - இந்த மஹாந் என்பது உருவாகக் காரணமாக இருந்த தாமரை மலரானது ப்ராணணையும், ஹிரண்யகர்ப்பன் என்பது ஆணையும், புத்தி என்பது பெண்ணையும் குறிப்பதாக உள்ளது.

5-33 குண: ப்ராணஸ்ய து ஸ்பந்தோ புத்தேரத்ய வஸாயதா
தர்மாகதர்மாத்யம் த்வயம் பும்ஸோ குணோ மத:

பொருள் - ப்ராணன் என்பதன் தன்மையானது நகர்தல், அதிர்தல் (ஸ்பந்தம்) எனலாம்; புத்தியின் தன்மை சிந்தித்தல் (அத்யவஸாய); புருஷர்களின் லக்ஷணம் என்பது தர்மம் அதர்மம் என்பதாகும்.

5-34 தர்மோ ஞானம் ச வைராக்யம் ஐச்வர்யம் சேதி வர்ணித:
தர்மாகோருணோ யஸ்மாத் அதர்மாத்யா: ப்ரகீர்த்திதா:

பொருள் - தர்மம் என்பது தர்மம், ஞானம், வைராக்யம் மற்றும் ஐச்வர்யம் ஆகியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கியதாகும். இவற்றின் எதிர்மறையான அதர்மம் என்பது அதர்மம், அஜ்ஞானம், வைராக்யம் இன்மை மற்றும் குறைகளுடன் இருத்தல் என்பவை ஆகும்.

5-35 மஹாந்தம் ஆவிசாந்த்யேநம் ப்ரேரயாமி ஸ்வ ஸ்ருஷ்டயே
ப்ரேர்யமாணத் தத: தஸ்மாத் அஹங்காரச்ச ஜஜ்ஞிவாந்

பொருள் - ஸ்ருஷ்டியின் பொருட்டு நான் அந்த மஹாந் என்பதில் ப்ரவேசித்தேன். இந்தச் செயல் மூலமாக மஹத் என்ற அதிலிருந்து அஹங்காரம் வெளிப்பட்டது.

5-36 பூர்வம் ய: சங்கர: ப்ரோக்தோ மஹாமாயா ஸமுத்பவ:
யா பத்நீ தஸ்ய கௌரீ ஸா ஜஜ்ஞே அபிமதிரத்ர து

பொருள் - மஹாமாயாவிலிருந்து வெளிப்பட்டவளும், சங்கரனின் பத்தினியும் ஆகிய கௌரி, “என்னுடையது” என்ற எண்ணமாக வடிவம் எடுத்தாள்.

குறிப்பு - “நான்” என்பது அஹங்காரம் , “எனது” என்பது அஹமதி என்பதாகும்.

5-37 ஆவிச்ய அமும் அஹங்காரம் ஸ்ருஷ்டயே ப்ரேரயாம்யஹம்
ஸ பபூவ த்ரிதா பூர்வம் குணவ்யதிகராத்ததா

பொருள் - அந்த அஹங்காரம் என்பதில் ப்ரவேசித்த நான், அதனை மேலும் வளரச் செய்தேன். மூன்று குணங்களின் காரணமாக அந்த அஹங்காரம் என்பது மூன்று விதமாக உருவெடுத்தது.

5-38 தாமஸ: தத்ர பூதாதிஸ்தஸ்ய ஸர்வம் இதம் ச்ருணு
பூதாதே சப்த தந்மாத்திரம் தந்மாத்திராத் சப்த ஸம்பவ:

பொருள் - தாமஸ குணத்தின் பாதிப்பு காரணமாக, அஹங்காரத்திலிருந்து பூதாதி என்பது உற்பத்தி ஆகிறது. இந்தப் பூதாதியில் இருந்து சப்தத்தின் அடிப்படை தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இந்த சப்த தந்மாத்திரையில் இருந்து சப்தம் உண்டாகிறது.

5-39 மத்ப்ரேரிதாத் சப்த மாத்ராத் ஸ்பர்சமாத்ரம் பபூவ ஹ
ஸ்பர்சஸ்து ஸ்பர்ச தந்மாத்திராத் தந்மாத்திராத் ப்ரேரிதாந்மயா

பொருள் - சப்தம் என்ற அதிலிருந்து எனது தூண்டுதலின் காரணமாக ஸ்பர்சம் என்பதன் அடிப்படை தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இந்த ஸ்பர்ச தந்மாத்திரையில் இருந்து ஸ்பர்சம் (தொடு உணர்ச்சி) வெளிப்படுகிறது.

5-40 தத் ஆஸீத் ரூப தந்மாத்திரம் தஸ்மாத் ச ப்ரேரிதாந்மயா
ரூபம் ஆவிர்ப்ப பூதாத்யம் ரஸமாத்ரம் தத: பரம்

பொருள் - ஸ்பர்ச தந்மாத்திரையில் இருந்து ரூப தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இந்த ரூப தந்மாத்திரையில் இருந்து, எனது தூண்டுதலின் காரணமாக ரஸ தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது.

விளக்கம் - ச்லோகம் 38, 39, 40 ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டதை சற்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும். முதலில் சப்த தந்மாத்திரை வெளிப்பட்டது. இது ஆகாய வடிவம் ஆகும். அது செவிகளால் உணரப்படுவதாகும். ஆகாயத்தின் ஓசையை நாம் அமைதியான சூழ்நிலையில் கேட்க இயலும். அடுத்து ஸ்பர்ச தந்மாத்திரை என்பது வெளிப்படுகிறது. இது காற்று வடிவமாகும். இதனை நாம் தொடு உணர்ச்சி மூலம் அறியலாம். அடுத்து ரூப தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இது நெருப்பு

வடிவமாகும். இதனை நாம் கண்களால் காண இயலும். அடுத்து ரஸ தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இது நீர் வடிவமாகும். இதனை நாம் நாக்கால் உணர்ந்து சுவைக்க இயலும். அடுத்த ச்லோகத்தில் அடுத்து உள்ள கந்த தந்மாத்திரை கூறப்பட உள்ளது. இது வாசனை வடிவமாகும். இதனை நாம் மூக்கு மூலம் அறியலாம். இது பூமியைக் குறிக்கும். ஆக ஐந்து புலன்கள், ஐந்து பூதங்கள் விளக்கப்பட்டதும் காண்க.